

Zborový list

POPRADESKÝCH EVANJELIKOV

číslo V / 2012

SEPTEMBER - OKTÓBER

DAR NOVÉHO ZAČIATKU

*Na všetkých svojich cestách Ho poznávajú
a on ti urovná chodníky. Pr 3,6*

Kým naša Zem obehne raz okolo slnka, trikrát vstupujeme do nového roka – civilného, cirkevného a školského. Ten posledný je z nich najmenej radostný. Nezvykneme ho ani oslavovať. Je poznačený smútkom za letnými prázdninami a rodinnými dovolenkami.

Tak ako naše deti v novom školskom roku postúpili do vyšších ročníkov a čaká ich náročnejšie učivo, tak aj my dospelí prechádzame v živote „školou viery“. Aj od nás sa očakáva, že v „novom školskom roku“ náš duchovný život porastie a prehĺbi sa. Nedeľné Služby Božie, biblické hodiny, Modlitebné spoločenstvo, stretnutia spevokolu, zborovej diakonie a Spoločenstva evanjelických žien sú nám v tom účinnou pomocou. Buďme aj my dobrými študentmi v „škole viery“ ako to očakávame od našich detí a vnúčat, že z ich tohtoročných školských výsledkov budeme mať len a len radosť. Nech sa z nášho duchovného rastu raduje aj náš nebeský Otec.

Dr. Libor Bednár, zborový farár

Zborový list popradských evanjelikov. Pre vnútornú potrebu Evanjelického augsburského vyznania cirkevného zboru v Poprade, Námestie sv. Egídia 8/17; tel. farský úrad: 789 587 2; e-mail: ecavpp@stonline.sk; www.ecavpp.sk

Zodpovedný redaktor: Dr. Libor Bednár - zborový farár, jazyková úprava: Zuzana Valeková, spolupráca: Ing. Zuzana Hybenová a Alena Chlebovcová. Grafická úprava: Mgr. Samuel Bednár. Vydávanie zborového listu môžete podporiť milodarom. Ďakujeme.

SLOVÁ VĎAKY A RADOSTI

Zuzana Hybenová

Služba pomoci tým, ktorí ju naliehavo potrebujú je s láskou a vďačnosťou aj prijímaná. Takouto službou je aj práca, ktorú konajú sestry nášho CZ pre Misiu na Níle. Úprimné slová vďaky sme dostali z Misijného strediska v Guetli vo Švajčiarsku, ktoré potešia a sú najlepšou odmenou za službu, lebo vieme, že námaha našich sestier nie je daromná. V auguste sme dostali takýto list:

Milý cirkevný zbor, slová vďaky a radosti Vám chceme priniesť týmto listom za Vašu prácu plnú lásky. Dostali sme starostlivo zabalené balíky plné mäkučkých a pestrofarebných vecí. S veľkou radosťou sme ich 20.7. s pomocou 11 žien balili pre kontajner do Tanzánie. Sám Pán Ježiš vie, ako je Vaša podpora v tejto krajine potrebná

a prijatá s veľkou radosťou a vďakou. Nech Vám Pán Ježiš oplatí Váš čas, Vašu trpezlivosť a lásku Jeho bohatým požehnaním a milosťou vo Vaše všedné dni. On je Pánom misie a my sme Jeho svedkovia.

*Srdečné pozdravy zo Švajčiarska
11 podpisov.*

Takýto list nás povzbudzuje do ďalšej služby, ale aj my prosíme Vás sestry o pomoc pri zabezpečovaní vlny na pletenie, ktorú naliehavo potrebujeme, aby sme mohli v pletení a háčkování pokračovať. Ak máte doma, alebo vaši príbuzní nepotrebnú vlnu, môžete ju doniesť do farskej kancelárie. Zároveň prosíme, aby ste aj v modlitbách pamätali na ľudí v Afrike a misiónárov, lebo Božia pomoc je tam veľmi potrebná. Za ochotu pomáhať vo pred ďakujeme.

ODPUSTENIE

pripravila Anna Chábová

Prečo bratovi vidíš v oku smietku, a vo vlastnom oku nebadáš brvno? Vytiahni najprv brvno z vlastného oka, a potom budeš jasne vidieť, aby si mohol vybrať smietku z oka svojho brata. Matúš 7,3-5

Dvaja veriaci priatelia sa nerozišli najlepšie. Jedného dňa sa jeden dopo-

čul, že ten druhý sa o ňom vyjadril dosť ostro. Prišiel k nemu a poprosil ho, aby úprimne povedal, čo si myslí, že urobil zle: „Tvoja otvorenosť mi pomôže, aby som druhýkrát urobil lepšie.“

„Keď si to praješ, tak to urobím,“ odpovedal ten druhý. Posadil sa do tichého kúta a návštevník sa zasa ujal slova: „Skôr ako mi začneš odkrývať moje chyby, spoločne poprosme Pána, aby mi otvoril oči, aby som

spoznal svoju vinu a vedel si ju dať do poriadku," Stalo sa. „Tak," povedal návštevník po spoločnej modlitbe, „teraz mi celkom otvorene povedz o všetkom, čo vidíš na mne zlé.“

„Vieš," odpovedal ten druhý, „teraz, keď sme sa vzhľadom na tú vec spoločne pomodlili, zdajú sa mi tvoje chyby také malicherné, že to vôbec nestojí za námahu, aby som o nich

hovoril. V skutočnosti je celá vina na mne. Teraz celkom jasne vidím, že som poslušil diablovej, keď som jednému po druhom hovoril o tebe zle.“ „Keby si teda prinášal dar na oltár, a tam by ti prišlo na um, že tvoj brat má niečo proti tebe, nechaj svoj dar tam pred oltárom a odíď; najprv sa zmier s bratom, a potom príď a obetuj svoj dar.“ (Matúš 5,23.24)

20 ROKOV PARTNERSTVA S CIRKEVNÝM ZBOROM V LOHMARE

Barbora Chábova

Už 20 rokov existuje partnerstvo medzi evanjelickým cirkevným zborom Poprad a cirkevným zborom Lohmar v Nemecku. Začiatkom augusta navštívilo 22 Popradčanov cirkevný zbor v Lohmare, aby spoločne oslávili 20-ročné jubileum. Tento krát sa tejto návštevy zúčastnilo 8 dievčat, ktoré majú tak výborné dojmy, že sa chystajú zopakovať si návštevu o dva roky. V sobotu dospeli navštívili historické mestečko Monschau a mládež sa zabavila vo „Fantasielande.“

Po nedeľných službách Božích a po „grilovačke“ prežil každý nedeľné popoludnie so svojimi hosťami. My sme sa plavili po Rýne od mesta Boppard až po Bacharach. Plavili sme sa aj popri známej skale Lorelay. Bolo to nádherné. V pondelok sme navštívili najväčší chrám Európy v Kolíne, potom po obede sa išlo nakupovať. Večer sme sa v spoločenskom dome stretli pri srdečnej rozlúčkovej slávnosti...

Aj keď nás delí 1300 km veríme, že naše partnerstvo bude naďalej sa utužovať najmä medzi mladými.

UDALOSTI CZ

Od 2. júla bol prístupný náš kostol. V pondelok, stredu a piatok od 16.00 do 18.00 hod. si prichádzali návštevníci zo Slovenska, Poľska, Česka

i iných krajín pozrieť dominantu popradského námestia. Boli to evanjelici i katolíci. Mnohí sa v laviciach modlili a sestry konajúce službu mohli neraz

aj misijne pôsobiť!

Vážme si v každom čase našich vierozvestov, ktorí predkov ku spásu viedli pravou cestou! Takto v piesni č. 267 spievalo chrámové zhromaždenie na sviatok Cyrila a Metoda a Jána Husa. Brat farár v kázni založenej na text J 8,31 sa venoval príchodu solúnskych bratov na území Veľkej Moravy. Konštantín pred príchodom zostavil abecedu – hlaholiku a preložil evanjelia, žalmy a bohoslužobné knihy do staroslovienčiny. 200 vybraných mladých mužov pripravovali v poznaní Božieho slova ako kazateľov pre vznikajúce CZ. Počas pôsobenia boli obvinení zo zvestovania falošného učenia, ale na základe Písma svätého pravé učenie obhájili aj pred pápežom. Presvedčili pápeža, aby uznal staroslovienčinu ako 4. bohoslužobný jazyk popri latinčine, gréčtine a hebrejčine. Napriek ťažkostiam a utrpeniu v skromnosti verne slúžili svojmu Pánovi. Za ich pôsobenia cirkev duchovne rástla. Dokázali naplniť kázňový text: „Ak zostanete v mojom slove, ste vpravde moji učeníci.“

6. júla podvečer prišli do kostola deti nášho seniorátu na záver prázdninového tábora. Usmiatych a šťastných 50 detí vystúpilo s programom, ktorý sa v tábore naučili. Pohľad na takéto množstvo detí bol radostný, tešili sa aj ich mladí rodičia a súrodenci, ktorí zaplnili lavice nášho kostola. V duchu sme mohli prosiť Ducha svätého, aby aj popradské deti a ich rodičia takto prichádzali počúvať Bo-

žie slovo a oslavovať a ďakovať darcovi všetkých dobrých darov nášmu Pánu Bohu.

V 7. a 8. nedeľu po Svätej Trojici sme v našom chráme Božom mohli počúvať výklad Božieho slova od hostí, ktorí k nám zavítali. V 7. nedeľu to bol Prof. ThDr. Ján Štefan z Prahy, v 8. nedeľu kazateľ z Lotyšska, ktorý prišiel do Popradu so všetkými účastníkmi konferencie pracovníkov pre detské besiedky. V liturgii vystúpil aj brat farár Štefan Kiss – tajomník pre vzdelávanie a misiu pri Generálnom biskupskom úrade ECAV. Pri organe vystriedal našu sestru kantorku Dr. Peter Pavlovič, syn brata farára Mgr. Jána Pavloviča.

Letné mesiace boli v našej cirkvi plné duchovných podujatí. Priblížime si každé z nich:

29.6. -1.7.2012

V Lučenci sa konali III. Evanjelické dni. Trojdňový program bol bohatý, rôznorodý a pre všetky vekové kategórie. Začali otváracími službami Božími, pokračovali vystúpenia spevokolov, rôzne výstavy, vystúpenia Slovákov žijúcich v zahraničí, bola prislúžená sviatosť Večere Pánovej a hlavné služby Božie z námestia republiky, vysielané v priamom prenose v STV. Ďalej to boli biblické hodiny na zaujímavé témy. V nedeľu sa konali zborové slávnosti v CZ Novohradského seniorátu. Slávnostnými kazateľmi boli zahraniční kazatelia, prítomní na III.

Evanjelických dňoch.

12. – 15. 7. 2012

V Akadémii ozbrojených síl M.R. Štefánika v Liptovskom Mikulási sa konali Misijné dni VD ECAV. Tematicky boli zamerané na tému: „Požehnaný...požehnaním“. V prednáškach bola téma požehnania rozoberaná z rôznych hľadísk: v duchovnom smerovaní rodiny, v zápase o záchranu stratených, v riešení sporov atď. Veľmi hodnotné boli semináre na rôzne témy dnešnej doby, pre rôzne vekové kategórie. Viedli ich odborníci. Zaujímavé boli aj večerné diskusie, športové aktivity pre mladších a program a workshops pre prítomné deti. Celé podujatie prítomní hodnotili veľmi vysoko.

22.7.2012

Dištriktuálny deň VD ECAV sa konal v Bardejove . Zameraný bol na „Silu nádeje“, ktorú nám v časoch neistôt dáva Božie dielo spásy. Začal sa službami Božími, na ktorých kázal Slavomír Sabol, biskup VD ECAV.

Súčasťou celodenného programu bola historická opera Jakub Kray, ktorý bol ako starosta mesta Kežmarok a stúpenec Rákocziho po prehratom boji na cisárov rozkaz popravený, pretože odmietol prestúpiť na katolícku vieru. Opera priblížila divákovi dôležité miesta histórie evanjelického boja v období protireformácie.

Každé z týchto podujatí bolo smerované na duchovný rast prítomných členov cirkevných zborov.

Vďaka Pánu Bohu za požehnanie takýchto aktivít v našej evanjelickej cirkvi. Nech zasiate semienka sa ujmú a prinesú bohatú úrodu u detí, mladých ľudí i nás vekom starších, aby sme všetci oslavovali nášho Spasiteľa a darcu všetkých darov Ježiša Krista.

Dňa 15.augusta bol na novovzniknuté miesto zborového kaplána – mládežníckeho farára menovaný brat farár Ing. Mgr. Michal Findra. Tešíme sa z jeho príchodu i príchodu jeho rodiny do nášho cirkevného zboru. Veríme, že sa budú medzi nami dobre cítiť a tešíme sa na vzájomnú spoluprácu na Božom diele v našom cirkevnom zbere.

2. septembra 2012

V 13. nedeľu po Sv. Trojici liturgia i kázeň slova Božieho bola zameraná na začiatok školského roka. Z kázňového textu v Prísl. 4,10-14 zaznievajú napomínania hlavne otcom, ktorí často prenechávajú zodpovednosť za výchovu na matky a učiteľky, ale prihovára sa aj synom a deťom vôbec. Dôležité je skloniť sa k modlitbe a prosiť o pomoc pri zmene rodičov i detí.

Po kázni slova Božieho sa spevokol i brat zborový farár rozlúčil s dirigentkou Erikou Blažkovou, ktorá po 18-tich rokoch ukončila túto službu v našom CZ. Vďaka za dar od Pána Boha, ktorý sestra Blažková dostala a využívala na Jeho oslavu. Vďaka za službu od CZ i od vďačných spevokolistov.

pripravila Zuzana Hybenová

CZ Poprad a zborový spevokol

Zvolená cesta je neoddeliteľnou súčasťou života každého z nás. Na ceste, ktorú sme si vybrali sa rozhodne, ako bude vyzeráť jej finále, keď prebehne cieľovou páskou. Jednou takouto cieľovou páskou prešla v 13. nedeľu po Svätej Trojici sestra Erika Blažková – dirigentka cirkevno-zborového spevokolu v Poprade, keď ukončila dirigentskú službu v spevokole.

Po nástupe manžela ev. a. v. farára Vincenta Blažka za farára do CZ Poprad – Veľká konala kantorskú službu a viedla aj zborový spevokol zo rokov, s ktorým nacvičila do 60 zborových i sólových skladieb. V čase neprajného totalitného režimu v CZ spolu s manželom každoročne organizovali koncerty, na ktoré prichádzali milovníci duchovnej piesne zo širokého okolia.

Po odchode brata farára V. Blažka do dôchodku sa presťahovali do Popradu, kde sa tiež sestra Erika ujala vedenia zborového spevokolu ako dirigentka a úspešne ho viedla 18 rokov až doteraz, keď sa rozhodla túto službu ukončiť. S popradským spevokolom nacvičila viac ako 50 zborových i sólových piesní, veľké množstvo z nich otextoval brat farár V. Blažko, alebo texty upravil. Okrem vedenia spevokolu sestra Erika, ako učiteľka hud-

by, naučila množstvo mladých ľudí hre na klavír. Po celý svoj život využívala dar, ktorý od Pána Boha dostala, aby hudbou a spevom oslavovala práve Jeho spolu s tými, ktorých učila. Zborový spevokol pod jej vedením vystupoval pri rôznych príležitostiach v domácom CZ, organizoval koncerty duchovnej piesne, vystupoval v rámci mesta, seniorátu, v iných CZ na Slovensku, aj v zahraničí. Slová 149. žalmu: Spievajte Hospodinu novú pieseň... sa sestra dirigentka usilovala plniť celý svoj život. No prišla chvíľa, že prihlásili sa rôčky, ale predovšetkým každodenná starostlivosť o zdravotne postihnutého manžela ju donútili službu dirigentky ukončiť.

V rámci služieb Božích vďační členovia spevokolu a cirkevný zbor pripravili dôstojnú rozlúčku s dirigentkou zaspievaním 4 piesní, poďakovaním zborového farára Dr. L. Bednára a členov spevokolu. Brat farár V. Blažko pri tejto príležitosti predniesol vlastnú báseň „Óda na pieseň“, ktorá je oslavou duchovnej piesne.

CL 10/2010 Ľudovít Muntág

Filip Melanchton je jednou z postáv, ktoré sa zúčastnili na reformačnom zápase o pravú vieru. Melanchton bol najužším spolupracovníkom Luthera. Ako výborný znalec antických rečí bol nenahraditeľným poradcom pri Lutherovom hlavnom diele, preklade Biblie do nemeckej reči.

Napriek úzkej spolupráci boli obaja zásadne rozdielnej povahy. Vo svojej genialite sa Luther prejavil ako vynikajúca osobnosť, ktorá vo svojej jedinečnosti nebola nikým predstihnutá. V zápase o milostivého Boha došiel k novému chápaniu viery. Božie omilostenie z viery v Ježiša Krista sa stalo stredobodom jeho myslenia. Sila jeho ducha v jednote s odvahou konať spôsobili, že sa stal reformátorom. Podobné počínanie a vystúpenie na verejnosti bolo u Melanchtona nemysliteľné.

Melanchtonov význam v dejinách Reformácie však možno nájsť v inej oblasti. Spočíval v presadzovaní reformačných myšlienok do praktického života. Ako systematik s bystrým úsudkom mal rozhodujúci podiel na budovaní cirkvi, na kreovaní nového poriadku služieb Božích, na za vedení vyučovania na rozvoji vzdelávania v duchu protestantizmu.

Filip Melanchton sa narodil 16. februára 1497 ako syn Juraja Schwartzzer-

da. Ako humanista prispôbil svoje meno antickým jazykom a zmenil ho na Melanchton. Navštevoval latinskú školu a už ako 12-ročný začal študovať na univerzite v Heidelbergu. Bol považovaný za divotvorné dieťa. Ako 21-ročný bol povolaný za profesora gréčtiny na univerzitu do Wittenbergu. Melanchton sa prejavil ako vynikajúci učenec a za krátky čas si získal srdcia študentov.

Vrchol svojho života dosiahol Melanchton na ríšskom sneme v Augsburgu v r. 1530. Z poverenia protestantských kniežat vypracoval vierovyznanie s názvom „Confessio Augustana“J., ktoré bolo odovzdané cisárovi. Bola to „magna charta“ luteranizmu. Augsburské vyznanie však obsahovalo počnúc „sola fide“, až po stanovisko k Večeri Pánovej všetky rozhodujúce základné myšlienky luteránskeho učenia.

Ešte predtým sa Melanchton zúčastňoval na rozhovoroch, na ktorých sa hľadal spôsob k dosiahnutiu zblíženia medzi protestantmi a katolíkmi a zabráneniu rozkolu. Luther v tom mal jasno. Napriek prudkým útokom z vlastných radov bol jednoznačne stúpencom reformácie a protestantizmu. Nesporné a výnimočné je Melanchtonovo úsilie o univerzitnú reformu, platnú až do 19. storočia. Nielen vysoká škola vo Wittenbergu, alej univerzity v Tubingene, Rostocku, Lipsku, Heidelbergu a Jene mu vďa-

čia za zreformovanie vysokého školstva. Medzi fakulty zaradil aj prírodné vedy. V nasledujúcich rokoch bol vystavený stále väčším požiadavkám a ťažkostiam s protestantskými teológmi. Čo ho najviac strpčovali, boli názorové spory vo vlastných radoch, pri ktorých sa dostávalo do úzadia kresťanské povedomie. V tomto období a pri pocite, že blíži jeho koniec, považoval sa za šťastného, že sa zbaví „zúrivosti teológov“.

To však nebolo jeho posledné slovo. To, čo pred svojou smrťou, ktorá

ho zastihla 19. apríla 1560 vo Wittenbergu, pri spätnom pohľade na svoj život napísal, je svedectvom jeho hlbokej zbožnosti: „Prichádzaš k svetlu, uvidíš slávu Božiu a Jeho Syna, poznáš všetky nádherné tajomstvá, ktoré si vo svojom živote nemohol pochopiť, prečo sme stvorení tak a nie inak.“ Na smrteľnej posteli na otázku, či má ešte nejaké želanie, odpovedal: „Nič, len nebo...“ Nielen jeho účinkovanie, ale aj jeho hlboká viera majú aj v súčasnosti pri hodnotení Melanchtona zaujímať čestné miesto.

OKTÓBER – MESIAC VĎAKY

Zuzana Hybenová

Blíži sa október – mesiac, v ktorom prinášame vďaky Pánu Bohu za mnohé dobrodenia. Začíname poďakovaním za úrody, keďže sa o nás náš nebeský Otec opäť postaral, aby sme mali dostatok potravy. Koncom mesiaca si pripomíname 495. výročie pamiatky reformácie a opäť sa nám patrí ďakovať za nášho reformátora Dr. Martina Luthera a jeho spolupracovníkov, že ich Pán Boh viedol a úsilie o obnovu cirkvi požehnával.

Tento mesiac má aj prívlastok – „Mesiac úcty k starším“. Božie slovo mám pripomína: „Pred šedinami povstaň, ucti si osobu starca a svojho Boha sa boj, ja som Hospodin.“ (3 M 19,32). Tento príkaz neplatí len pre jeden mesiac, ale trvalo a najmä pre nás

kresťanov, ktorí berieme vážne to, čo nám hovorí Božie slovo.

Náš CZ pamätá na starších bratov a sestry najmä prostredníctvom zborovej diakonie a jej aktivít. Sestry z návštevnnej skupiny navštevujú našich členov, ktorým už zdravotný stav, nedovoľuje prichádzať do kostola a tak im pomáhajú udržiavať kontakt s CZ. V domoch dôchodcov sa každý mesiac konajú biblické hodiny a v októbri pozývame životných jubilantov od 60 rokov do kostola k prijatiu sviatosti Večere Pánovej ak spoločnému posedeniu v zborovej miestnosti. Odnášajú si aj darček – publikáciu Tesnou bránou, ktorá každého povzbudzuje k dennému čítaniu a zamýšľaniu sa nad Božím slovom.

V Gal 6,9-10 čítame: „V konaní dobrehého neochabujme... dokiaľ máme

čas, robme dobre všetkým, ale najmä domácim viery.“ Preto viac ako inokedy budme pozornejší voči starším, rodičom, starým rodičom, bližším i vzdialenejším príbuzným, našim sušedom, sestram a bratom. Preukazuj-

me si navzájom lásku, nebudme ľahostajní, prejavme súcit a spoluúčasť na bolesti a utrpení iných. Veľmi ich to poteší a ich životná múdrosť a skúsenosti zasa poučia a povzbudia nás.

VÝZBROJ KREŠŤANA SPOMIENKA NA REFORMÁCIU...

Dni tvrdých skúšok na obzore rastú,
Búria sa moci, zdá sa, že deň zastrú...
Preto treba odiať do Božej sa zbrane,
Zastať si nezlomne, smele, odhodlane.

Opásať sa treba Božou pravdou cele,
Spravodlivosť obliecť – ako do ocele.
Nohy nech zvestujú radosti brieždenie,
Obuté v pokoji na žitia znamenie...

Štít viery z Božích rúk vezmite na valy,
Na ňom sa zastavia šípy a prívaly.
Priložte spasenia prilbu – len bez nej nie!
Meč Ducha – Slovo je – tisíc raz skúsené.

A pri tom stíšte sa v modlitbe pokornej,
V Duchu a v pravde vždy, veriaci žijú z nej...
A verne, oddane do konca zemských ciest,
Slabým, mdlým – i svätým – pomôžte bremä niesť.

*Zborový list, rozpis Služieb Božích
a viac informácií o cirkevnom zbere
nájdete aj online na: www.ecavpp.sk*

PREČO LUTHER POVEDAL VO WORMSE: „TU STOJÍM, INAK NEMÔŽEM!“

Lubomír Batka, st.

Nemal by byť za týmto nadpisom otáznik? Tento príspevok však nechce byť odpoveď na otázku. Chce byť skôr vyznaním. Tak, ako celé vystúpenie Dr. Martina Luthera na sneme vo Wormse v r. 1521 bolo skutočným vyznaním jeho viery. Vyznaním o poznej pravde na základe počutého Božieho Slova z Písma Svätého. Nie iba poznania Písma, ale počutia živého Slova Toho, ktorého hľadal, a ktorý prekvapujúco našiel jeho.

Luther išiel do Wormsu preto, aby mohol obhájiť svoje poznanie, presvedčenie a uchvátenie evanjeliom Ježiša Krista, ktoré je mocou Božou na spasenie každému veriacemu. Pred mladým cisárom Karolom V. a prítomnými stavmi svetskými i cirkevnými bol odhodlaný vydať svedectvo o svojich reformačných objavoch, o spoznaní správnosti základného učenia Majstra Jana Husa, o omyloch pápežstva, ba i niektorých uzavretiach koncilov. Stál si za spismi: O slobode kresťana, O babylonskom zajatí cirkvi a ďalšími, ktoré vzbudili najväčší rozruch.

Obdivuhodné a fascinujúce je jeho odhodlanie ísť do Wormsu za každú cenu. Bol rozhodnutý vydať počet z viery o poznej pravde. Aj za cenu martýria. Umiernený katolík Glapion chcel Luthera priviesť ku kom-

promisom a prostredníctvom M. Bucera mu ponúkol pozvanie na rokovanie. Luther ponuku odmietol so slovami: „Do Wormsu vstúpim, hoci by tam bolo aj toľko diablov, ako je škriadiel na streche“. Jeho odhodlanie bolo zjavné v tom čase už aj mnohým občanom ríše. Dokladom toho bolo úžasné prijatie zástupmi a ovácie, ktoré sa mu na ceste do Wormsu dostali. Sám Luther o tom povedal: „Mal som svoju kvetnú nedeľu...“ Obdiv nad postojom M. Luthera za všetkých súčasníkov vyslovil mladý dôstojník Juraj Fundsberg, držiaci stráž pred dverami siene snemu: „Mníšku, mníšku, ideš cestou, aby si urobil to, čo som ani ja, ani iní dôstojníci v tých najťažších bojoch neurobili. Ak si si vo svojej veci istý, pokračuj v nej v mene Božom...“. Na Lutherovej odhodlanosti nič nezmenilo ani vyhlásenie panovníka pri prvom stretnutí 17.4.1521: „Tento človek zo mňa nikdy heretika neurobí“. V ten večer sa Luther priznal k autorstvu všetkých predložených kníh.

Rozhodujúce vyhlásenie padlo na druhý deň 18. apríla. O knihách samotných vyhlásil: „Nie sú všetky jedného druhu.“ Získal tak čas vysloviť pred snemom svoje zásadné stanovisko. Na otázku „bez rohov a zubov“ odpovedal jednoznačne. „Pokiaľ ma nepresvedčí Písmo, alebo jasné rozumné dôvody, slová Písma, ktoré som doteraz citoval sú mocnejšie ako ja - ne-

uznávam autoritu pápežov ani konci-
lov, lebo si často protirečili - moje sve-
domie je pripútané k Božiemu slovu.
Nemôžem nič odvolať a neodvolám,
lebo ísť proti svedomiu nie je správ-
ne a ohrozuje spásu. Tu stojím, nemô-
žem inak. Boh mi pomáha! Amen.“

Lutherovo vyznanie nás ani dnes
nenecháva nezúčastnenými pozor-
ovateľmi, ale robí z nás evanjelikov.
Ľudí, ktorí chcú na evanjeliu Ježiša
Krista stáť vedome a vždy. Lebo nano-
vo objavené evanjelium nie je Luthe-
rovo, ale Kristovo.

Môže sa niekto opýtať: Uvedomoval
si vtedy Martin Luther, že je možno v
stávke jednota Západnej cirkvi? Urči-
te áno a nebolo mu to jedno. Bol pre-
svedčený, že ak má byť a zostať nielen
vonkajšia jednota, ale „jedna, svätá,
všeobecná a apoštolská“ cirkev Kristo-
va, nemôže obstáť inak, ako práve na
Božích prostriedkoch, ktorými od po-
čiatku bola tvorená a budovaná. Nie
ako mocenská organizácia založená
na slepej poslušnosti ľuďom, založe-
ná na strachu pred mocnými cirkev-

nými, či svetskými celebritami, alebo
na strachu pred očistcom a očistcový-
mi trestami. Práve to bolo a je zjavné
vo Wormse, že aj mocných chcel po-
zvať k spoločnej pokore a obnove.

Bol odvážny, ale aj rozvážny, hoci
mal vtedy iba 38 rokov. Necúvol. Ne-
vyskočil z „vlakú“ naloženého refor-
mačnou výzbrojou, ktorý sa pohol zo
stredoveku do nového veku už 31.ok-
tóbra 1517. Túto vec, seba i budúcnosť
odovzdal Bohu. Odolal pokušeniu
brániť sa vojenskou mocou, ktorá mu
bola ponúknutá. Odolal pokušeniu
zlomiť sa pod ťarchou zodpovednos-
ti nielen za seba, ale najmä za svojich
priateľov.

Aj po 490. rokoch smieme byť nie-
len hrdí, ale nanovo povzbudení a za-
pálení Lutherovou službou. Posluš-
nosťou živému Bohu a svedectvom
nezlomnej viery, že spasenie dáva Boh
jedine z milosti, skrze Krista darom
viery, ako ju dostal aj on sám. Ďakuj-
me Bohu na kolenách, že nám požeň-
nal vyznávača Martina Luthera.

MODLITBA SENIORA PRED ZRKADLOM

*Podľa neznámeho zdroja pripravila
Anna Vielandová*

„Nezavrhní ma v čase staroby, a
keď mi sila mizne, Ty ma neopušt!“ (Ž
71:9)

Môj Pane, vidím ako starnem. Ke-
dysi som toho toľko stačil urobiť a te-

raz už nič nejde ako by som chcel. Som
pomalší, len čas mi uteká stále rých-
lejšie; ubúda dobrých nápadov, pri-
búda ťažkostí. Nechcem sa sťažovať,
pretože by všetko mohlo byť omnoho
horšie, ale starnúť nie je ľahké, aspoň
nie pre mňa. Pravda je, že veci vidím
trochu inak ako kedysi, ale nezdá sa

mi, že by som bol o to múdrejší.

Jedno však viem isto: keď sa nemôžem spoliehať na seba, o to viac sa smiem spoliehať na Tvoju vernosť. Teraz už mám nádej len v Tebe. Neopušť ma, Pane, keď ma zovrie samota, a keď neznášam sám seba, Ty sa ma

ujmi, keď prepadneš panike, daruj mi pokoj, keď sa chcem sťažovať, naplň mi srdce i ústa vďačnosťou. Moje sily ubúdajú, ale Tvoja láska, ktorá ma sprevádzala celý život, zostane so mnou naveky. Amen.

ÁRONOVSKÉ POŽEHNANIE

Prof. ThDr. Juraj Bány, vedúci Katedry Starej zmluvy EBF UK

Hospodin povedal Mojžišovi: Povedz Áronovi a jeho synom: Izraelitov budete požehnávať týmito slovami: Nech ťa požehná Hospodin a nech ťa ochráni! Nech rozjasní Hospodin svoju tvár nad tebou a nech ti je milostivý! Nech obráti Hospodin svoju tvár k tebe a nech ti udelí pokoj! Takto nech kladú na Izraelitov moje meno a ja ich požehnám. (4M 6:22–27)

Slová áronovského požehnanie vie naspamäť azda každý evanjelik, ktorý chodí pravidelne do kostola. Odzníeva na konci hlavných služieb Božích. Neraz sa však stáva, že nad obsahom slov, ktoré pravidelne počúvame, priveľmi neuvažujeme. Nasledujúce riadky chcú byť zamyslením nad slovami, ktoré sme už nespočetnekrát počuli.

Štruktúra. Stať v Štvrtej knihe Mojžišovej, v ktorej sa nachádza áronovské požehnanie (4M 6:22–27), má úvod (v. 22–23), vlastný text požehnanie (v. 24–26) a záver (v. 27). Vlastné požehnanie má tri časti a v každej

sú dve prosby, ktoré sa vzájomne doplňujú. Požehnanie je udeľované jednotlivcovi (preto druhá osoba jednotného čísla), ale môže byť udelené každému. Z verša 27 vyplýva, že aj keď je požehnanie vyslovené v jednotnom čísle, vzťahuje sa na cele bohoslužobné spoločenstvo. Zaujímavavo vysvetľuje tento problém židovská teológia. Podľa rabínov je požehnanie preto v jednotnom čísle, lebo predpokladom každého požehnanie Izraela je jeho jednota. Ak je celý Izrael jednotný a organický celok, je požehnanie naplno účinné. Židovská teológia nazýva toto požehnanie kňazským požehnaním (hebrejsky: birkat kohanim).

Požehnáva Hospodin, nie kňaz. Ak porovnáme úvod a záver našej state, môžeme konštatovať, že požehnávať znamená „klásť meno“ Hospodina na bohoslužobné spoločenstvo. Základná otázka v súvisi s áronovským požehnaním znie: ide o želanie alebo o uistenie? Túto otázku si treba položiť preto, lebo hebrejčina má rovnaké slovesné tvary pre oznamovací spôsob (indikatív) a pre vyjadrenie želania či prosby (jussiv). Takmer jednomysel-

ne sa bádatelia hlásia k názoru, že v áronovskom požehnaní ide o jussivne tvary, teda o želania. Pôvodcom požehnania totiž nie sú kňazi, ale Hospodin. Kňazi síce požehnanie vyslovujú, ale Hospodin požehnáva (v. 27). Kňazi vyslovujú požehnanie na Hospodinov rozkaz (v. 23). Nejde teda o to, že kňazom vyrieknuté slovo si automaticky vynúti požehnanie od Hospodina. Nie kňazská formula rozkáže spustiť požehnávajúci automatizmus, ale Hospodin, ktorý chce svoj ľud požehnávať. Dáva príkaz, aby kňazi vyslovovali požehnanie. Hospodin robí kňazmi vyrieknuté požehnanie účinným. V každej časti požehnania je vyslovené Hospodinovo meno. Z gramatických a štylistických dôvodov by to nebolo nutné. V druhej a tretej časti požehnania by už bolo jasné, že je to Hospodin, ktorý požehnáva, aj keby jeho meno nebolo vyslovené. Trojnásobným menovaním je však Hospodin zvlášť silno vyzdvihnutý ako pôvodca každého požehnania. Týmto spôsobom je zdôraznené aj to, že Hospodin nás chce požehnávať.

Prosba. V prvej časti je najprv prosba o požehnanie: „Nech ťa požehná Hospodin a nech ťa ochráni!“ Požehnanie je v Starej zmluve súhrnný pojem pre rozmanité Božie dary, z ktorých najpôvodnejšia a najvýraznejšia bola plodnosť ľudí, zvierat a zeme. Možno povedať, že všetko, čo človek má, je výsledok Božieho požehnania. Požehnanie zahŕňa všetky Božie dobrodenia. Žalm 128:2-4 možno

pokladať za konkretizovanie toho, čo všetko je obsah Božieho požehnania: „Keď sa budeš živiť z práce svojich rúk, blažený budeš a dobre sa ti povedie. Tvoja žena bude ako úrodný vinič vo vnútri tvojho domu; tvoji synovia ako mladé olivy okolo tvojho stola. Hľa, takto dôjde požehnania muž, ktorý sa bojí Hospodina.“

Ochrana. Hospodin nielen požehnáva, ale aj ochraňuje. Ochrana a požehnanie sú vlastne dve strany tej istej mince. Pod ochranou sa tu rozumie ochrana pred všetkými mocnosťami zla, ktoré by mohli zničiť a narušiť to, čo Boh požehnal. Konkretizovanie Božej ochrany nájdeme v Žalme 121:4-8: „Nie, nedrieme a nespí ochranca Izraela. Hospodin je tvojím ochrancom. Hospodin je ti clonou po pravicu... Chrániť ťa bude Hospodin pred každým zlom, On bude chrániť tvoje vychádzanie i tvoje vchádzanie odteraz až naveky.“

V Božom svetle. V druhej časti požehnania vidíme stupňovanie: „Nech rozjasní Hospodin svoju tvár nad tebou a nech ti je milostivý!“ Hospodin nedáva len hmatateľné dary, ale aj nebeské dary a dobrodenia. Rozjasniť tvár znamená bližieť sa k niekomu s priazňou. Rozjasniť tvár možno však chápať aj prísne doslovne: byť v Božom svetle. Novozmluvný ľud Boží chodí v Božom svetle prostredníctvom Ježiša Krista, ktorý povedal: „Ja som svetlo sveta. Kto mňa nasleduje, nebude chodiť v tme, ale bude mať svetlo života“ (J 8:12). Zmilovanie

vlastne dopĺňa a konkretizuje, čo znamená mať rozjasnenú tvár.

Šálóm – pokoj s Bohom. Tretia časť požehnaní ďalej stupňuje dobrodenia: „Nech obráti Hospodin svoju tvár k tebe a nech ti udelí pokoj!“ Stupňovanie vidieť aj v tom, že v pôvodnom hebrejskom texte v jednotlivých častiach požehnaní rastie počet slov z troch na päť, a potom na sedem. Obrátiť tvár k niekomu znamená v biblickej reči nehnevať sa. Znamená to aj viac: starostlivo a láskavo dohliadať na niekoho. Boží láskyplný a starostlivý pohľad dáva pokoj (hebrejsky: šálóm). Šálóm je mnohovýznamový pojem. Znamená mier, pokoj, zdar, blahobyt, celistvosť, nepoškodenosť, dostatok. Novozmluvný ľud Boží má pokoj s Bohom prostredníctvom Ježi-

ša Krista (R 5:1), ktorý je náš pokoj (Ef 2:14).

Áronovské požehnanie je viac, než obyčajné ľudské želanie. Slová tohto požehnaní nie sú len poslednými slovami farára na službách Božích, ale sú vyrieknuté na Boží rozkaz. Sú to slová, v ktorých je Božia moc. Vždy, keď požehnanie počujeme, nech nás naplní pocit, že sme Bohom požehnaní. Prijmime ho a ďakujeme zaň. Budme jeho nositelia a dávajme ho ďalej a ďalej, lebo toto je naša kresťanská povinnosť. „Žehnajte, lebo na to ste povolani, aby ste zdedili požehnanie“ (1Pt 3:9). Vždy, keď počujeme áronovské požehnanie, odpovedajme našim srdcom plným viery a vďaky: Amen, amen, amen.

HLASNÁ MODLITBA PRED ZÁSTUPOM MÁ ZMYSEL

(Mt 6:5-6 a J 11:41-42)

Peter Dubec, *Časopis MoSt* 2/2012

My, ľudia, máme radi škatuľky a škatuľkovanie. Odvtedy, čo sme jedli zo stromu poznania dobra a zla, držíme v duši skrinky: bielu s nápisom „toto treba robiť vždy, je to dobré“, a čiernu so štítkom „toto netreba robiť nikdy, je to zlé“.

Keď si prečítame Matúšovo evanjelium, vložíme hlasnú modlitbu do čiernej skrinky a odsudzujeme každého, kto si dovoľí prosiť Boha pred ľuďmi. Prípadne k odsudzovaniu pridáme ohováranie, aby mal Ohovárač (po

grécky Diabolos) radosť, že to v rajskej záhrade vymyslel kvalitne a ľudia ho stále poslúchajú.

Iní si zasa prečítajú text z Jána a pochopia ho tak, že sa treba vždy modliť s čo najväčším krikom. Hlasnú modlitbu zaradia do bielej škatuľky a... A už sú na svete rozbroje a štiepenie Cirkvi na čoraz menšie spoločenstvá...

Kde je východisko? Samozrejme, v Kristovi. On prišiel napraviť, čo sa pokazilo. Prišiel vrátiť ľudí do raja. Aby to tak bolo, musí zrušiť škatuľky v nás. Nesúďme hlasnú modlitbu či je dobrá alebo zlá. Neodsudzujme ľudí, ktorí prejavujú svoj vzťah k Bohu inak,

než my. Nesmerujeme svoj pohľad na veci a spôsoby, ale na Krista. Nechajme Jeho, nech nás vedie svojím Duchom. On najlepšie vie, kedy je správna tichá modlitba a kedy máme otvoriť ústa pred ľuďmi.

Samozrejme, že sme nedokonalí a hriech prebýva v našich údoch. Preto nedokážeme vždy a správne vnímať Kristovho Ducha. Mýlia nás naše žiadosti či nepriateľskí démoni. Máme však Bibliu, pomocou ktorej rozsúdime, čo a kedy robiť. Napríklad slová: „uvidíš slávu Božiu“ (J 11:40) nás upozorňujú, že keď máme chuť budovať vlastnú slávu, je zle - vtedy blúdime.

Pán Ježiš volal hlasne, aby ľudia verili, že Ho Boh poslal (verš 42). To znamená, že modlitba nie je nijaké kúzlo. Modlitba je hlavne svedectvo o Kristovi a Bohu. O tom, že vládnú a rozhodujú koho vyslať. Komu a kedy dajú na srdce, že sa treba modliť. Chcú tiež, aby vypočutie prosby posilnilo vieru v Krista.

Modlitba: Bože, odpusť nám, že kresťanstvo niekedy chápeme ako škatuľkovanie a zoznam predpisov. Uč nás, že Ty si Láska a my máme žiť vzťah lásky s Tebou a blížnymi. Amen.

KRÁTKE POVZBUDENIE KU SPOVEDI

Zdroj: www.evangelnet.cz

Vybraté z: Kniha svornosti; Veľký katechizmus Dr. Martina Luthera; prídavok: Krátke povzbudenie ku svedci.

„... v porovnaní so skoršími pomermi sme obdarovaní z troch pohľadov: svedci nemusíme konať z prinútenia a zo strachu; sme zbavení i mučivej povinnosti presne vypočítavať všetky hriechy; a navyše máme tiež výhodu, že vieme, ako možno svedci užívať spasiteľne, na útechu a posilnenie nášho svedomia.

To však teraz vie každý. A dokonca sa v tom kdekoľvek vyučil až príliš dobre, takže dnes si robí, čo chce, a svoju slobodu si vykladá tak, ako by sa už

nemal (áno nesmel!) svedci vôbec. ... Lenže takéto prasatá, ako som povedal, nevedia s evanjeliom zaobchádzať, a tak sa z neho nemajú čo tešiť, ale mali pekne zostať pod pápežom a nechať sa preháňať a trápiť, aby sa museli svedci a postiť, atď., ešte viac než skôr. Veď ten, kto evanjeliu ani neverí ani z neho nežije a nerobí to, čo by kresťan mal, ten by z neho nemal mať ani úžitok. Čo by to bolo a malo byť zač, aby si si toto len užíval, ale nič by si pre to neurobil a nič na to nevynaložil?“ - výňatky zo strany 461.

„Keby si bol kresťanom, mal by si z neho (evanjelia) mať takú radosť, že by si bežal i viac ako sto míľ a nedal by si sa nútiť, ale sám by si prišiel, aby si nás pohol k rozhrešeniu. ... Nikoho nenútime, ale mali by sme znášať, aby

sa na nás naliehalo, nech len spovedáme - rovnako ako sa od nás žiada, nech kážeme a prisluhujeme sviatosti.

Takže ak ťa nabádam ku spovedi, nerobím nič iné než to, že ťa nabádam, aby si bol kresťanom. Ak ťa poňmem ku kresťanstvu, privediem ťa zaiste i ku spovedi. Lebo tí, ktorí chcú byť skutočne poctiví kresťania a túžia, aby sa zbavili hriechu a získali radostné svedomie, majú pravý hlad a smäd, takže chňapnú po chlebe ako šťvaná zver spaľovaná horúčavou a smädom,

ako sa hovorí v žalme ... Pozri, takto by bolo treba vyučovať o spovedi. Potom by k nej bolo možné vzbudiť takú chuť a lásku, že by za nami ľudia chodili a behali viac, ako by sa nám chcelo. Pápežencov necháme, nech mučia seba i druhých, ktorí o tento poklad nedbajú a sami pred sebou ho zamykajú. My však pozdvihnime ruky, aby sme chválili Boha a ďakovali mu, že sme prišli k takémuto poznaniu miľosti.“ - výňatky zo strán 464-465.

O STARČEKOVI A JEHO VNÚČIKOVI

Autor neznámy

Bol raz jeden starček, ktorý bol už veľmi starý, zle videl, dobre nepočul a ani zuby už žiadne nemal. Keď jedol, jedlo mu padalo z úst na zem. Jeho syn a nevesta ho preto nepozývali k stolu. Jedlo mu nosili za kachle, kde sedával stále v kúte kuchyne. Jedného dňa, keď mu nevesta doniesla na tanieri polievku, starčekovi tanier vypadol z rúk a rozbil sa. Nevesta naňho začala kričať, že im všetko v dome poničí, riad porozbija, že mu odteraz budú dávať jedlo do drevenej misky. Starček iba smutno sedel, pozrel na svojho syna a ťažko vzdychol, utrel si slzy, ale nepovedal nič.

O niekoľko dní neskôr sedel starčekov syn aj s manželkou v jedálni, rozprávali sa spolu a pozerali, ako sa ich synček hrá a vyrezáva niečo pekné z dreva... Obaja manželia boli šťastní,

akého múdreho a šikovného synčka majú... Zrazu sa ho ocko spýtal: „Synček náš, a čo to má byť – to, čo tvoříš svojimi rúčkami z toho dreva?“ A synček pohotovo a múdro odpovedal: „To bude drevená miska, otecko, do tej vám budem dávať jedlo, keď budete starí ako náš starký.“

Syn s nevestou pozreli na seba a rozplakali sa... Až teraz pochopili, ako veľmi ťažko zranili starkého a hanbili sa za to. Od toho času starček už sedával s nimi za stolom a nikomu neprekážalo, že povylieva polievku. Až malé dieťa im muselo obom otvoriť oči.

Tí, ktorí ešte máme svojich drahých rodičov, vážme si ich, veď aj my raz budeme starí a nevládni, s trasľavými rukami.

RANNÁ MODLITBA

Pane, v tichosti rána, na začiatku dňa
prichádzam k Tebe a chcem ťa poprosiť
o pokoj, múdrosť, silu.

Chcel by som dnes pozeráť na svet
očami plnými lásky.

Chcel by som byť trpezlivý,
plný dobroty a múdrosti.

Vidieť nielen vonkajšok druhých ľudí, tvojich detí,
ale vidieť ich tak, ako ich Ty vidíš.

Vidieť predovšetkým to dobré, čo je v nich.
Zatvor mi uši, aby nepočúvali ohováranie,
chráň môj jazyk pred zlomyseľnosťou.

Daj, aby v mojej duši prebývali iba myšlienky,
ktoré žehnajú.

Daj, nech je vo mne toľko dobrosrdečnosti a radosti,
aby tí, čo sa so mnou stretnú, cítili Tvoju blízkosť.
Pane, obleč ma do Tvojej dobroty a krásy,
aby som celý tento deň reprezentoval Teba.
Amen.

Lubomír Batka

POZÝVAME NA PRAVIDELNÉ STRETNUTIA
V ZBOROVEJ MIESTNOSTI NA UL. 1. MÁJA.:

konfirmandi – každý utorok, 1. roč. o 15:00 h a 2. roč. o 15:30 h.

spevokol – každú stredu o 18:00 h

modlitebné spoločenstvo – každý štvrtok o 16:30 h

biblická hodina – každý štvrtok o 18:00 h

mládež – každý piatok o 18:00 h

detská besiedka – každú nedeľu počas služieb Božích

ÓDA NA PIESEŇ

Pieseň je ako modlitba,
Zneje nám ako zvon.
Vychádza priamo zo srdca,
Vznáša sa nad nami sťa rodný krov.
Jej tóny letia do výšin
A oslavuje nimi Božiu lásku,
Sú v nej uschované ľudské city,
Je ako motýľ nad sedmikráskou.

Koľko už duší potešila,
Plakala s plačúcimi
I tešila sa s radujúcimi.
Aj v tomto chráme znel jej hlas,
Ozvenou tkala náš ľudský čas,
Veď so žalmistom vyznávame:
Raz príde chvíľa a my odlietame.

Aj našim milovníkom spevu
Stala sa sestrou srdca!
Z ich hrdiel znela ako organ
I ako radosť nehynúca.
Obetovali jej svoje chvíle,
Aby nám znela v plnej sile.

Dnes ďakujeme za tento dar,
Že smeli sme oslavovať Pána!
Kyticu piesní dáme na oltár,
Zo srdc nám zneje Bohu chvála.
Nech naďalej nám zneje ľúby spev,
Aby bol krajší náš ľudský svet.

Vincent Blažko

Sviatosť Krstu svätého prijali: Nikolasa Habartu a Petra Norberta Bonferta

Konfirmovaní boli: René Baláž, Michal Banaš, Daniela Čečová, Patrik Fiala, Zuzana Halászová, Erik Hotári, Barbora Chábová, Katarína Korenková, Martin Kubaš, Tomáš Láska, Patrik Mlynarčík, Adriana Pastrňáková, Natália Šimková, Katarína Záveská

Manželstvo uzavreli: Lukáš Brutvan a Andra Boržecká

Do večnosti v nádeji na vzkriesenie odišli: Zuzanou Slodičákovou (63), Milotou Kelerovou (63), Margitou Fazekašovou (93), Lenkou Šafránovou (86) a Vladimíroom Konečnikom (77)

BLAHOŽELÁME JUBILANTOM

September

Mlynárová Zuzana	4.9.
Janovová Mária	11.9.
Imrichová Katarína	11.9.
Jacko Ján	12.9.
Levocká Oľga	14.9.
Fabínyová Ľudmila	14.9.
Skokan Milan	24.9.
Šeďo Peter	24.9.
Samiec Ernest	28.9.
Alexy Robert	29.9.
Liptáková Alena	29.9.
Račko Stanislav	30.9.

Október

Timčáková Alžbeta Ing.	4.10.
Korenko Stanislav	17.10.
Hanzelyová Katarína Ing.	20.10.
Korubová Lýdia	23.10.
Didová Jana	29.10.
Ilavská Viera Ing.	31.10.

SEPTEMBER

- 2. Ne. - 09.00, Poprad, 13. nedeľa po Svätej Trojici
10.30, Stráže, 13. nedeľa po Svätej Trojici
- 6. Št. - 18.00, Poprad, Biblická hodina
- 9. Ne. - 09.00, Poprad, 14. nedeľa po Svätej Trojici
10.00, Sviatosť Večere Pánovej
- 13. Št. - 18.00, Poprad, Biblická hodina
- 16. Ne. - 09.00, Poprad, 15. nedeľa po Svätej Trojici
- 20. Št. - 18.00, Poprad, Biblická hodina
- 23. Ne. - 09.00, Poprad, 16. nedeľa po Svätej Trojici
- 26. St. - 15.00, ZS Komenského ul., Biblická hodina
- 27. Št. - 15.00, DOS Xenon, Biblická hodina
18.00, Poprad, Biblická hodina
- 30. Ne. - 09.00, Poprad, 17. nedeľa po Svätej Trojici
10.30, Spišská Sobota, 17. nedeľa po Svätej Trojici

OKTÓBER

- 4. Št. - 18.00, Poprad, Biblická hodina
- 7. Ne. - 09.00, Poprad, Poďakovanie za úrody zeme
10.30, Stráže, Poďakovanie za úrody zeme
- 11. Št. - 18.00, Poprad, Biblická hodina
- 14. Ne. - 09.00, Poprad, 19. nedeľa po Svätej Trojici
10.00, Poprad, Sviatosť Večere Pánovej
- 18. Št. - 18.00, Poprad, Biblická hodina
- 21. Ne. - 09.00, Poprad, 20. nedeľa po Svätej Trojici
- 25. Št. - 15.00, DOS Xenon, Biblická hodina
18.00, Poprad, Biblická hodina
- 28. Ne. - 09.00, Poprad, 21. nedeľa po Svätej Trojici
10.30, Spišská Sobota, Pamiatka posvätenia chrámu
- 31. St. - 15.00, ZS Komenského ul., Biblická hodina
18.00, Poprad, Pamiatka reformácie